AKŞAM
İLÂVEDİR AYRICA PARA İLE SATILMAZ

JAMES BOND FİLMLERİ İÇİN

«Güzel» olmak yeterli değil

Filmde rol alan güzeller dövüşmeyi de öğreniyorlar!

Son zamanlarda İngiliz filmcileri için altın yumurtlayan tavuk haline gelen, «James Bond» macera filmlerini hergün bir yenisi takip ediyor. Gizli Ajan James Bond'un inanılmaz maceralarını, müthiş kavgalarını dile getiren bu filmlerin büyük hususiyetlerinden biri, yakışıklı ajanın karşılaştığı harikulâde güzeller ve bunlarla olan aşk maceralarıdır.

Kavgacı güzeller

Asrımızın sıkıntılı seyircisine eğlenceli, heyecanlı ve câzip sahneler vermekten başka hiçbir gâye taşımayan James Bond filmlerinin değişmez oyuncusu Sean Connery, pek kısa bir süre önce Londra sokaklarında müşteri bekleyen basit bir taksi şoförü idi. Ama bugün James Bond kordelâları sayesinde Connery milyoner ve şöhret sahibi bir aktördür. Yalnız İngiltere için değil, bütün Avrupadaki yıldız namzetleri ve yıldızlar için James Bond filmlerinde rol almak büyük şanstır. Fakat filminde rol almak büyük bir şans olmanın yanında bir aktris için son derece yorucu bir iştir. Zira gizli ajanın güzelleri, sevişmesini bildikleri kadar dövüşmesini, tabanca kullanmasını, yüzmesini, paraşüte atlamasını da bilmek zorundadır.

Yorucu ama zevkli

Bu konuda «Altın Parmak» filminde rol alan nefis yıldız Ursula Andress: «İnsan bir James Bond filmi çalışmalarından sonra nefes alamıyacak kadar yorgun hâle geliyor. Bundan önce bu tip bir filmde oynamadığım için macera filmlerinin ne kadar yorucu olduğunu bilmiyordum. Fakat hemen ilâve edeyim ki bu filmler insana diğer filmlerden daha büyük bir heyecan ve zevk veriyor» diyor. Gizli Ajanın filmlerinde rol alan güzeller arasında şöhret yapanlar başta güzel yıldız Ursula Andress olmak üzere, Honor Blackman ve Shirley Eaton'dur. Her üç yıldız da güzellik ve câzibeleri yanısıra diğer hususlarda da aranan şartlara uymaktadır.

James Bond filmlerinin gözde yıldızlarından biri güzel Ursula Andress'tir. Üstte, güzel yıldızın nefis bir pozu görülüyor.

Sağda câzip bir pozu görülen güzel yıldız Honor Blakeman, üstteki fotoğraflarda James Bond filmleri için atış talimleri yaparken.

KADIN KULÜBÜ

Kollar Kollar Kollar

Modaya uymak için...

Bu yılın modasında elbiselerin beden ve etek kısımlarından ziyade kollara büyük ehemmiyet veriliyor. Âdeta bu yılın modası bir «kol modası» oldu çıktı.

Elbise ve bluz kolları çeşitli şekillerde yapılıyor, süsleniyor. En fazla rağbet görenl muhakkak ki şeffaf kollar. Yâni tül, şifon ve bilhassa dantel kollar. Bilhassa yünlü elbiselere yün dantel kollar takılıyor. İpekli elbiselere de dantel veya tül kollar takılıyor. Tül kolların üzerleri ayrıca pul ve boncuk ile de işlenince çok ağır bir kıyafet meydana geliyor.

Yün bluzların ve kazakların kolları dantel örgüsü şeklinde örülüyor.

Bunun dışında bu yıl lise-soley kollar, kanone pliseli kollar da çok modadır. Yelpaze şeklinde açılan plise kollar da hem ipekli, hem de yünlü elbiseler için kullanılmaktadır.

Ayrıca kat volanlı kollar, üzeri boydan boya kırma dikilmiş kollar, sıra sıra büzgülü kollar da modeller arasında görülmektedir.

Eski bir elbisenizi son moda hale getirmek istiyorsanız siz de bu çeşitli kol modellerinden birinden istifade edebilirsiniz. En kolayı elbisenin kollarını sökün. Uygun renkte dantel alıp elbisenize kol yapın.

Selâmlık

Tarık Buğra

Kız arkadaşınıza dikkat ediniz

Tarık Ağabey,

17 yaşında bir lise öğrencisiyim. Bir yıl evvel tanıdığım bir kızı seviyorum. Onun da beni sevdiğini hareketlerinden anlıyorum. Bir yıl sabrettim. Geçenlerde kız arkadaşı ile bir mektup gönderdim. Fakat cevap alamadım. Onu unutamıyorum. Ne yapayım?

Y. Y. — Harbiye

Mektubunuzun eline geçtiği şüphesi. Kız arkadaşınızı tahkikata çekin. Siz farkında olmadan bazı olaylar geçmiş olabilir. Belki mektubu okudu ve arkadaşını kıskanıp yırttı atti. Bunlar hakikat değil tabi, sadece muhtemel olaylar. Mektubu aldı ise, sevgiliniz cevap verme fırsatını belki de hâlâ bulamamıştır. Biraz daha bekledikten sonra bir de konuşmayı deneyin. O kız arkadaşınıza itimadınız varsa, bu işi becerir...

7 YANLIŞ

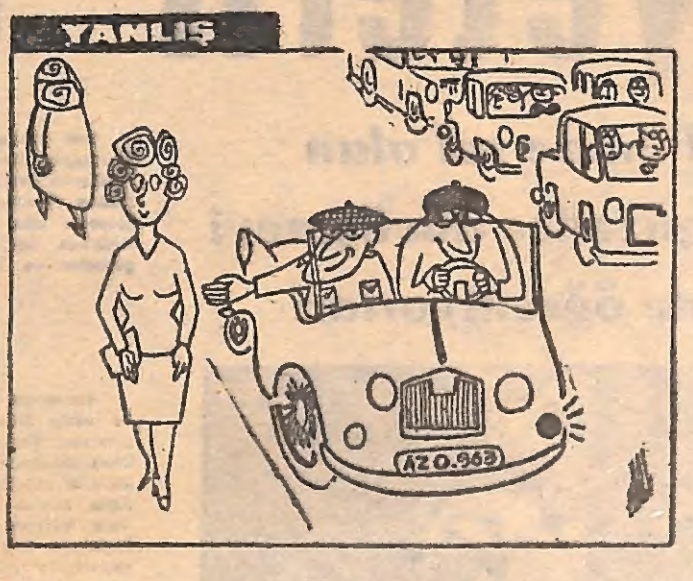

BÜYÜK BULMACA

GENEL KÜLTÜR

Bugünkü bulmacamız genel kültür üzerine olup çözümü 16 dakikadır. Bu müddetten evvel çözenler için bir başarıdır.

SOLDAN SAĞA:

1 — Sinemada özel bir çekim ve özel bir perdesi olan sistem, Doğrusu değil. 2 — Çoğaltan, Gülle gibi her yanı yuvarlak. 3 — Bazı yiyecekleri muhafaza eden tuzlu su, Ufak'ın aksi, Tersi su 4 — Tabancanın tetiğini çeken, Sayı. 5 — Bir göz rengi, Tersi müzikte sus işareti, Başına (H) gelirse oturulan yer. 6 — Bir renk, Süt veren hayvan, Sanat. 7 — Boynundaki tüyleri ak olan hayvan (üç kelime). 8 — Bir erkek adı, Tersi bana ait olan vize, Atın ayakkabısı. 9 — Çoğalır, Tersi en küçük sayı, Direnç katsayısı. 10 — Bir cins yabancı para, Tenişlik. 11 — Tersi dahi anlamına, Bir soru edatı, Güreşte bir oyun. 12 — Alafrangacı değil, Yürüyenin bıraktığı. 13 — Tutup çekerek harpalamak, Geçer. 14 — İyi, Kötü, Sözle. 15 — Soğuğun tersi, Rus hududundaki nehir, Mektup. 16 — Eski bir Türk kavmi (çoğul),

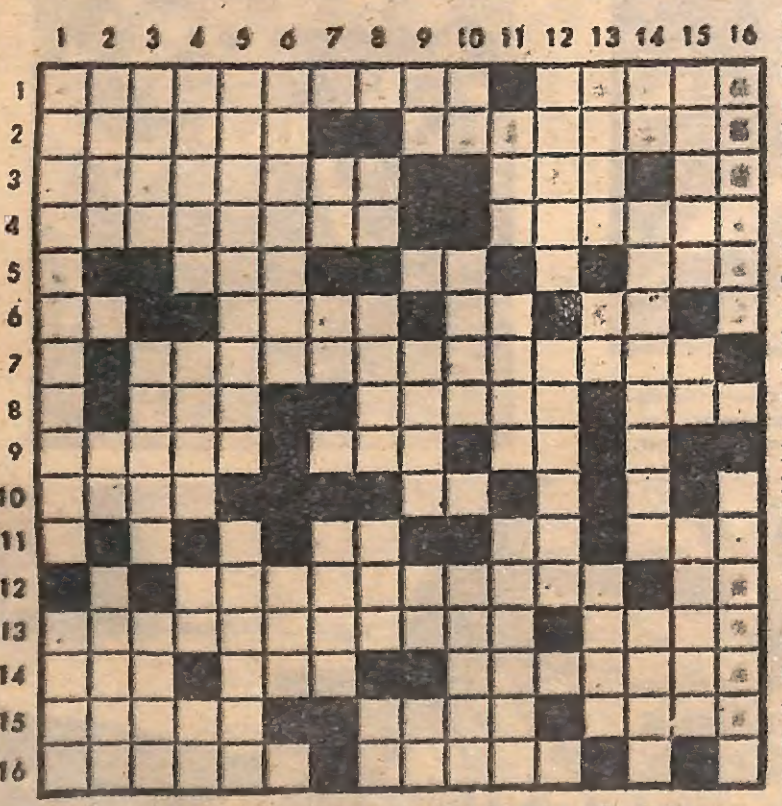

YUKARIDAN AŞAĞI:

1 — Cadde ve parklardaki ağaçlar (2 kelime çoğul), Keder. 2 — Akar, Başına (i) gelirse büyük olur, Denizde yaşar. 3 — Tersi tasfiye ol, Yatağa giren, Hint Prensi. 4 — Dışarda devleti temsil eden memurlardan, Başına (M) gelirse işlenmiş maden olur, A sil hayvan, Bir renk. 5 — İnsanın dahil olduğu hayvanlar grupu, Amerikanın Rusya ile komşu olduğu parçası. 6 — İnatçı olarak (eski dilde), Ceryan deposu. 7 — Nota, Rüzgâra emir, Sütlü değil. 8 — En küçük zaman parçası, Bir soru edatı, Allaha yalvarış, Canı yananın feryadı. 9 — Hayvan yemi, Halk dilinde çocuk, Ortasına (O) gelirse sert bir içki olur, Bir mâbud 10 — İtalyada bir ova, Trakya'da bir kasaba, Kalın tahta 11 — Üstad, Bükmekten emir, Eksiklik veya kusur (eski dilde). 12 — Saç düzelten âlet, Tersi İtalyada bir liman. 13 — Bahar meyvası, Çok değil, Tersi kızkardeş. 14 — Ortasına (O) gelirse artistin yaptığı, Âşık görmeyen, Tersi yüceltme (eski dilde). 15 — Motorsuz traktör, Bir uzak gösterme işareti, İtalyan parası. 16 — Oturma, Dolaşır.

(Çözümü 1. sütunda)

CEVAPLAR VE ÇÖZÜMLER

BÜYÜK BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1 — Sinemaskop, Ters, 2 — Üretan, Topaltar, 3 — Salamura, Ht, Ba, 4 — Atıcıdan, Bakkan, 5 — Kır, Se, Ane, 6 — Al, Inek, Ar, 7 — Yedel boyaz al, 8 — Ate, Nevi (ters), Nal, 9 — Artar, Rib, Re, 10 — Rial, Ra, 11 — Ea, Ne, Kle, 12 — Alafranga, 13 — Tutarakkamak, Cart, 14 — Ala, Sul, Lâmanın, 15 — Akıntı, Ural, Mektup, 16 — Ahır, Gezinir.

YUKARIDAN AŞAĞI: 1 — Sus ağaçları, Tasa, 2 — Irak, Rı, Balık, 3 — Nele, Yatak, Roca, 4 — Atıcı, Kıl, At, Al, 5 — Mememe, Ater, Alaska, 6 — Anadane, Akâ, 7 — Re, Ek, Elk, 8 — An, Kılıç, Dua, Ak, 9 — Ot, Bebe, Ra, 10 — Po, Ilıca, Kalas, 11 — Pir, Eğri, Makas, 12 — Tarak, Avonc (ters), 13 — Erik, Az, Ispanak (ters), 14 — Al, Karanlık, An, Ka (ters), 15 — Sahra, Ta, Ilıca, 16 — İskenet, Gezinir.

YENİ YANLIŞ

1 — Genç kadının elbisesi çiçekle daha kapalı, 2 — Otomobilin önceki emniyeti değişik, 7 — Otomobilde soldaki çapkının ceketi sağ kolu altında tamamlanmış.

2 — Otomobilin direksiyonu tamamlanmış, 4 — Soldaki çapkının eli altında otomobilin çamurluğu tamamlanmış, 5 — Sağdaki 2. otomobilin sol ön çamurluğu tamamlanmış, 6 — Otomobilin önceki emniyeti değişik, 7 — Otomobilde soldaki çapkının ceketi sağ kolu altında tamamlanmış.

bir pazar hikâyesi

RÜZGÂR ACIYDI

Orhan Kemâl

Rüzgâr acıydı, sertti, savuruyordu sulusepkeni İstanbul'a... İstanbul, kararmış tahtaları, yıkıldım yıkılacak evleri, birbirini kesmiş ara sokaklarıyla sinmişti. Titriyordu sulusepken acı rüzgârla bindirdikçe. İçine kapanmıştı...

Ana cadde boydan boya uzanıyordu, tenha. Dolmuşlarla otobüsler sokulmuşlardı fütreşerek kovuklarına. Üşüyor İstanbul, titriyordu. Daha şimdiden zar kadar ince bir buz kaplamıştı eski İstanbulları hatırlatan 963 yılı İstanbulunun yüzünü. Yıkıldım yıkılacak evlerin karanlık pencereleri korkuyla bakıyorlardı bozuk parkeli, dar sokaklara.

İki kişi titriyordu bu sokaklardan birinin başında. Biri uzun boyluydu, kuruydu, ceketi rehine vermişti Küçükpazar'daki Siirtli'nin kahvesinde. Kirli beyaz gömleğinin üstündeki süveteri gene bir Küçükpazar kahvesindeki altıkollu'da yutmuştu bir başka Siirtli'den. Tiftiklenmişti gri süveteri, akmıştı yer yer, solmuştu. «— Gözünü sevdiğimin hapisanesi...» dedi kısa kalın arkadaşına bakarak. «Bu saatte soba hani harıl harıl yanar. Geçen yıl bugünler..»

Kısa, kalın arkadaşı duymadı. Duydu duymasına, anlamadı. O da girmiş çıkmıştı içeri kap-kaç'tan. Böyle acı rüzgârlı, sulusepken'in savrulduğu değil, önceki yılın yazdan kalma, sıcak bir Ekim sonları gecesinde hiç tanımadığı bir bayanın çantasını kapmış, kaçmıştı. Ama memlekette inek mi ararsın? Takılmışlardı ardına. Ardına takılmaları önemli değil, önemli olan, daracık bir sokağa saparken, farları sönük bir gaz arabasının toslaması. Devrilip yerden kalkmıştı zemberek gibi ama, yetişmişlerdi. Sille tokat, sonra bekçi, daha sonra polis, ardından karakol, mahkeme, muhakeme, kodes.

— «Cigaran var mı?»

— «Yok.»

— «İçerde izmaritine barbut atardık!»

— «Gözünü seveyim içerinin.»

— «Hem de izmaritler kefâl gibi kefâl gibiydi. Eski Demokratlar yarım yarım atarlardı cigaraları..»

— «Bizim koğuştaki Kemâl bey, Kemâl abi derdik, artan yemeklerini bana verirdi!»

— «Hiç çıkmaz mıydı aranızda?»

— «Kimle?»

— «Öteki berduşlarla?»

— «Ne hiç çıkacak? Karnımı doyurduktan sonra arta kalanı başkalarına verirdim. Onlar kendi aralarında bırlaşırlardı ama, it dişi dokuz derisi der geçerdim.»

— «Şu ceketini ver de biraz da biz ısınalım!»

— «Boş koysana sen...»

— «Adam değilsin hi ne fayda. Donuyorum ulan donuyorum!» Yeni, yepyeni bir rüzgârın savurduğu sulusepken.

— «Vuuuu.» dedi, ceketsiz, kuru sol yumruğunu kuru sağ avucuna vurdu. İçten, tâ içerilerden geliyordu titreme, sarsılıyordu. Karşılardaki bir telin ucunda habire sallanıyordu bir elektrik ampulü. Yıkıldım yıkılacak bir evin kararmış tahtaları aydınlanıp kararıyordu.

— «Ya gelmezse?»

— «Kaabil değil, gelir!»

— «Demek evden çıktığını gördün?»

— «Bunlar göz oğlum, gön deliği değil!»

— «Cami dağılmamış mıdır şimdiye?»

— «Dağılsa gelirdi!»

Yoksa ne diye beklesinlerdi acı rüzgârın kırbaç gibi şaklattığı sulusepkenin altında? Gelecekti kambur kambur, geçecekti önlerinden. Kaba kaba öksürecek, yere sık bir dini bütün gibi, «Harkı tuu» diye tükürecekti. Kısa kalın öylesine biliyordu ki bütün bunları. Her gece, ama her gece böyle, kimbilir hangi Beyoğlu mağazasından alınıp gene kimbilir hangi Beyoğlu terzisine özenile bezenile diktirilmiş lâcivert paltosuna sıkı sıkıya sarınıp geçerdi bu daracık ara sokaktan. Evine giderdi. Babasının sağlığından tamyordu adamı. Küple altın olduğunu söylerdi babası sık sık. Ahbaptılar. Anılarında kalmıştı adamın rahmetli babasıyla konuştukları: «— Merhaba Tahsin efendi!» derdi babasına.

«— Vay merhaba beyim, efendim..» karşılığını verirdi babası ellerini önünde ovalayıp, saygıyla eğilerek. Cana minnet bilirdi. Akşam, eve evin harıl harıl odun yakan teneke sobasıyla ısınmış, sokağa bakan pencere camları kâğıtla yer yer yamalı sıcacık odasına geldiği zaman gururla anlatırdı: «— Şu Abdurrahman bey ne iyi adam kan be! Nerde, ne zaman rastlasa hatırımı sorar, selâmını iltifatını eksik etmez. Nerde şimdi böyle komşu hatırı bilenler?»

Deriiin bir iç geçirdi.

— «Şimdi on yaşımızda olmalıyız hi..»

Ceketsiz, uzun, 963'lerin hapishanesinde, gürül gürül yanan sobanın yanıbaşında izmaritine oynadıkları kumara dalmıştı. Kızdı arkadaşına bayağı.

— «Ne?»

— «Şimdi diyorum, on yaşımızda olmalıyız!»

— «N'olurdu?»

— «Soba gürül gürül yanar, babam kese kâğıtlarıyla bir şeyler getirmiştir. Annem sofrayı hazırlar..»

— «Boşver. Şu anda hapisanede olsam başka birşey istemezdim!»

— «Niye?»

— «Kumar gani, İzmarit bol. Zarın da tuttu mu, bırak. Serserilere satarsın. Mangırın var, Keşanlının yanına tak, bir tabak kuru, yarım somun, bir avuç da kuru kırmızı biber..»

Kuru kırmızı biberlerin kıpkırmızı alevi sardı içini. Alev çatır çatır yanan bir ahşap evin buzları eriten sıcaklığını yayıvermişti içine bir an. Canlandı. Gözleri parladı. Artık umurunda bile değildi arkadaşının, ceketli arkadaşının ceketliliği de, babasının bir takım paketlerle eve gelişi de, annesinin sofrayı kuruşu da. Keşanlı'nın kepçesi boldu, Kuru'nun suyuna dokunu dokunuverirdi. Ekmek de tazeyse, çıkar içini, ban bol sulara,

— «Şimdi birer tabak kuruyla taze ekmeğimiz olmalı ha?»

Öteki yıllarca öncenin babalı analı sofrasına bağdaş kurmuş, anasının kuru nane serpilmiş, sarmısaklı yoğurt dökülü Tatar böreğine girişmişti:

— «Boşver kuruya Tatar böreğinden şaşma!»

— «Keşanlının kurusunu yedin mi kurusunu?»

— «Sen annemin Tatar Böreğini?»

— «Keşanlının kurusu gibi lezzetli kuru teknûl Kürret—arz'da yokbe!»

Tam bu arada kaba bir öksürük!

Geliyordu adam, sağlama geliyordu. Birbirlerine sokuldular, kestiler soluklarını. Acı rüzgâr savursun savurabildiğince sulusepkeni eski İstanbullardan bir mahallenin suratına. Gelecek, önlerinden geçerken atılacaklardı üzerine. Ama kısa kalının babası zamanından kalmayınış, babasının her zaman hatırını sorarmış, babası harıl harıl yanan odunlarla ısınmış odalarına geldiğinde adamın iyiliğinden söz edermiş. Eski çamlar bardak olmuştu. Abdurrahman beyin iyiliği mahalle bakkalına yüz direm peynir verdirmiyordu.

Kaba öksürüğün sahibi tam hizalarına gelince ikisi iki yandan yay gibi atıldılar üzerine ama, vay anasını, Berduş Ahmet'ti bu be!

— «Yuuuh kerresteler» dedi. «— Noluyorsunuz lan? Bize de mi yolbağı? Vay inekler vay..»

Kısa, kalın:

— «Yanlışlık oldu!» diye kaçırdı.

Berduş çakmıştı manzarayı. Sırık ceketsizdi, demek kumara yutulmuş, Siirtli'nin kahvesinde ceketi rehine bırakmıştı.

— «Kimi bekliyorsunuz? Onu mu?»

İki arkadaş bakıştılar; Onu da aralarına almaktan başka çare yoktu. Çocuklukları bir arada geçmişti, askerliği birlikte yapmışlardı Doğuda bir yerlerde, o da Abdurrahman beyi en az onlar kadar tanırdı. Hattâ bir yaz günü Osman'ın Küçükmustafapaşa kahvesinin bahçesinde sopa yontup surdan burdan konuşurlarken bu üçüncü arkadaş açmıştı Abdurrahman beyin küple altını olduğunu, Geceleri Teravih'ten tek başına döndüğünü:

— «Onu mu bekliyorsunuz?»

— «Kimi?»

— «İneklik etmesenize lan!»

— «Boşver ona, dokuza. Bu gocuk nerden?»

— «Tahtakale'de Arap Talât, Bahriyeli Kenan, Parlak Muzaffer bir de ben, düşürdük Sivas'lıları, onlar mangır arakladılar, bana da bu gocuk, şu bacağındaki gayak pantolon, şu yemeniler... yemeni ama, bak, topuklara bak. Şerefsizim değişmem kız oğlan kız iskarpine!»

Sonra gene az öncekini hatırladı:

— «Ha? Onu mu bekliyorsunuz?»

Anlamışlardı kimi sorduğunu, çakalı olduğunu anlamışlardı, anlamazlıktan gelmeğe çalıştılar:

— «Yok canım.»

— «Ulan yer miyim ben be!»

Acı rüzgâr, savrulan sulusepken, pervazlarda ıslık çalan ayaz. Semiz bir cigara paketi çıkardı bahriyeli biçimi boş paça, lâcivert şayak pantolonunun çapraz ön cebinden, bir de kibrit. Yaktı cigarasını:

— «Yarın bombası patlarsa, böyle birinin boğazlandığını gazeteler yazarsa...»

— «Nolur?» dedi ceketsiz, çeneleri vurarak.

— «Polis» dedi üçüncü. «Polis belki beni de alır içeriye!»

— «Söyler misin?»

— «O saati!»

Kısa, kalın söğdü, yere tükürdü:

— «Sen adam değilsin hi zâten!»

— «Niye?»

— «Arkadaş mısın sen?»

— «Siz arkadaş mısınız kerizler? Hani bunu üçümüz birlikte yapacaktık? İkimiz erkete bekliyecektik de bu girtlaklıyacaktı herifi hani?»

Ceketsiz büsbütün kurumuştu, morarmıştı:

— «Bi cigara ver!» dedi.

Verdi. Ötekine de uzattı paketi:

— «Al yak da ciğerlerin bayram etsin, oğlu. Ben sizin gibi inek değilim. Adamım ben adam! Siz olsanız, basar geçer, ertesi gün de kahvede alay edersiniz benden bahsedip. Ben etmem. Neden? Herkesin kendine göre dostu var, düşmanı var!»

Kısa kalına sert bir bakış fırlattı:

— «Hatırlarsın ya Toz Osman'ın kahvesinde zil kaldığım yılbaşını?»

Kısa, kalının aklından hızla 962'nin yılbaşı gecesi geçti. Gerçekten de, Toz Osman'ın tersozuna gelmiş ceket, pantolon, ayaklarındaki fırtları basık alnı burunlara kadar yutulmuştu da, bir cigara bile vermemişti.

— «Boşver!» dedi.

— «İşine gelmedi değil mi? Ulan size acımak...»

Uzun, ince arkadaşı gözüne çarptı birden, oğlan sarsıla sarsıla titriyordu. Şiddetiyle ahşap eve dayandı. Bayıldı bayılacak. Acı rüzgâr da bir çarpıyordu hi sulusepkenil Hemen sırtındaki gocuğu çıkarıp, kirli beyaz gömleğiyle nerdeyse donacak arkadaşının omuzlarına koydu.

— «Sizin kötülüğünüz size kalsın. Bu dünya kimseye bâki değil. Bugün siz zilsiniz, yarın ben kalabilirim. İnsan olan, arkadaşını alarga tutmaz. Size pazarola arkadaşlar, bana eyvallah. Polis benden ser alır ser almaz, korkmayın...»

Birkaç adım gitti, durdu, geri döndü:

— «Yarın gocuğu Toz'un kahvesine bırakırsın!»

Acı rüzgâr, eski, harap İstanbul'un, kararmış tahtalarına kaldırıp kaldırıp vuruyordu sulusepkeni.

Gocuğa sıkı sıkı sarınan:

— «Tüyelim!» dedi.

Kısa, kalın şaştı:

— «Niye?»

— «Nolur nolmaz...»

— «Boşver yahu, Âmed erkek çocuktur!»

— «Ben tüyüyorum bu iş yattı bende arkadaş!»

Adımlarını açıp, oradan uzaklaştı. Kısa kalın, ardından uzun uzun baktı. Bilirdi zâten bu tekerleğin kalleş olduğunu. Gocuğa sarınınca sıkı, sinirleri gevşedi.

Mahalleye onun gittiği yoldan gitmiyecekti. Adam mıydı o? Bundan sonra ne selâm, ne de aleykümselâm!

Caddeye çıktı.

AKŞAM
MİZAH

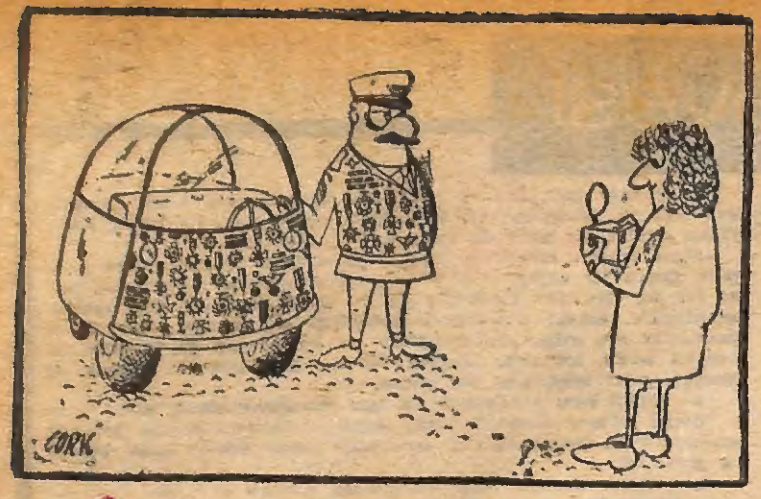

— Evet tamir ettim ama çalıştırmadan önce bir kerecik içine baksan olmaz mıydı?

YAZISIZ

Polonya

Harb bitmek üzere idi. Yapılan anlaşmaya göre hudut kasabalarından biri Rusya'ya verilecekti. Bütün kasaba halkı çok üzgündüler, kimsenin ağzını bıçak açmıyordu. Yalnız 80 yaşındaki Warna Vazienska hariç. Kasabalılar onun neşeli haline bakıp hayretle sordular:

— Olan bitenin farkında değilsin galiba Warnuska?.. Rusyaya geçiyoruz Rusyaya. Hepimiz komünist olacağız.

Seksenlik kadıncağız neşeyle cevap verdi:

— Anlıyorum, niye anlamıyayım? Ama şu Polonyanın kışlarından o kadar bıktım ki belki Rusya'ya geçersek, biraz iklim düzelir de romatizmalarım azmaz!...

«BAŞLANGIÇ»

İlâveden sorumlu müdür:
Teoman ORBERK

— Öğretmenim, arkadaşlar bugün aşk konusunda bilgi vermenizi istiyorlar.

Helâl olsun

Salamon bir akşam geç vakit eyine gidiyordu. Parlak bir kamanın göğsüne dayandığını görerek yalvarmağa başladı:

— Aman be kuzum... Vurma Salamon'u. Yanahtir be yozüm. Ne istersen epsini veririm!

— Çok söylenme.. Ya, cüzdanı uçlanırsın ya cehennemi boylarsın!

— Cüzdani mi? Al, ne varsa epsi halal olsun..

Salamon bu sözleri söyliyerek cüzdana davrandı. Ceplerini karıştırdı. Sonra birşey bulamamış gibi:

— Eyvahlar olsun.. Benim cuzdan sokakta duştu. Papeller yitti.

— Vaktim yok, Yahudi.. Ne yapacaksan yap

Salamon biraz düşündükten sonra cevap verdi:

—Bilmem ne yapalum? İstersan yel seni kalân yigelum karakolda...Ulurkim benim paraları yolda buldular, karakolda yötürdüler.. Cuzdan orada isa, epsini al halal olsun!

Büyük suç

Yargıç sordu:

— Karınızdan ayrılmak istediğinizi söylüyorsunuz suçu nedir?

Adam cevap verdi:

— Karımın her halinden memnunum. Fakat çok kitap okur. Bundan bir süre önce, «Sarı Kız» isimli bir roman okumuştu. Sonra da tutup, ile bir sarı kız doğuracağım diye dayattı. Ve doğurdu da.

— Bu bir suç mu?

— Müsaade edin, arkasını söyliyeyim. İki yıl önce de, «İkizler» diye bir roman okudu ve dokuz ay sonra, iki çocuk daha yaptı.

— Canım, üç çocuk anası olmak suç mu?

— Müsaade buyurun, dedim. Şimdi de, «Bir Millet Uyanıyor» isimli bir kitap okuyor. E, artık buna tahammül edemem doğrusu!

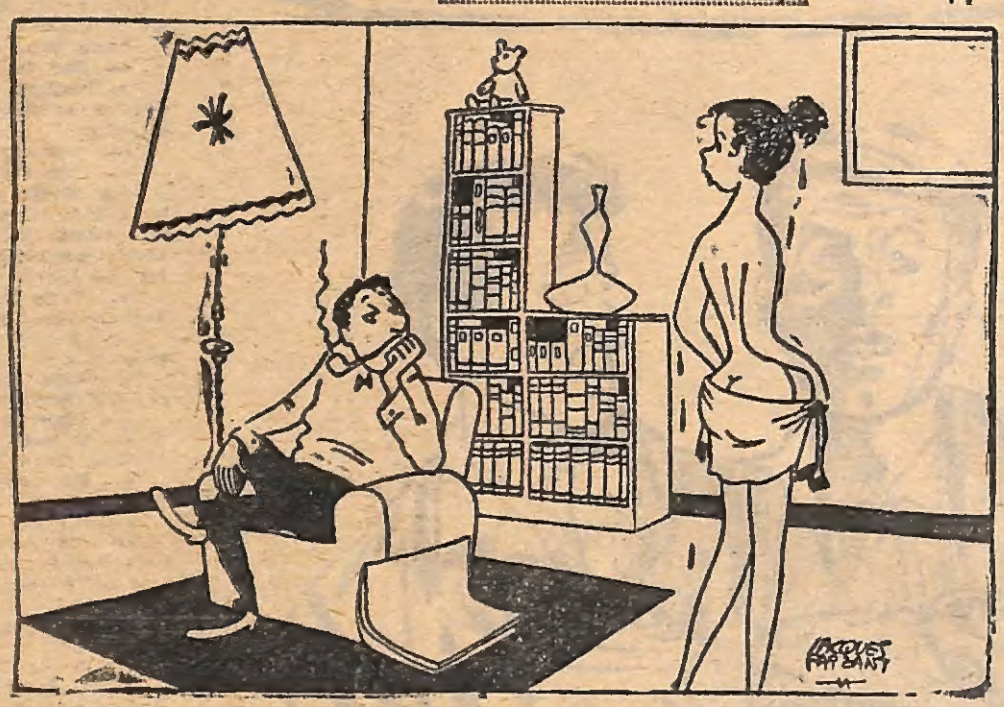

— Artık şu banyoya bir buzlu cam alıver bugün yine karşı evdeki adam pencereden düştü.

YAZISIZ

OLAYLARIN ALAYLARI

NACİ SADULLAH

Sayar Çağlayan maçı

«AKŞAM» da okumuş olacağınız gibi, pek açıkça anlaşılmayan bir sebepten ötürü, saçsaça dövüşmüşler bunlar.

Kimine sorarsanız, reklâm bahânesi olsun diye yapılmış danışıklı bir dövüşmüş bu.

Fakat böyle olduğunu doğru saysak bile, bence o danışıklı dövüş çok acemice tertiplenmiş. Zira benim, gazetede okuduğuma göre, o kavgayı seyretmek ancak birkaç vatandaşa nasip olabilmiş!.

Halbuki kavganın yapılacağı herkese iyice duyurulabilmiş olsaydı, mücadele yerinin etrafı «yegâne profesyonel boksörümüz» Garbis'in hiçbir maçında göremiyeceği kadar büyük bir seyirci kalabalığıyla dolardı!

Bunun içindir ki şimdi onlara:

«A gâfil kızlar, diyesim geliyor, hiç insan, o güzelim kavgayı o kadar bedava harcar mı?»

Biletler için her kaç para deseniz, yaradana sığınıp öder getirdik doğrusu..

Hem üstelik sâyenizde, kırk yılda bir, bir de «Dansöz-Toto» oynardık! (Ben kendi hesabıma iyi gelir!)

Maçta, kimin galip, kimin mağlûp olduğunu öğrenemediğimiz için hangisini tebrik edeceğimizi, hangisine geçmiş olsun diyeceğimizi bilemiyoruz.

Fakat, gerçekten oryantal bir dans da sayabileceğimiz bu ilgiye lâyık maçı seyredemediğimize üzgünüz.

Biz onların danslarını bile seyrediyoruz.

Maçlarını — ki herhalde danslarından kat kat enteresan olmuştur — kaçırdığımıza eseflenmez olur muyuz?

Kendi hesabıma itiraf edeyim, «Klay - Liston» maçını göremediğime bile bu kadar yanmamıştım.

Çağlayan'a ganyan oynardım! Zira bayan Sayar'ın saçları onunkilerden çok uzun. Sarma'ya kolay gelir.

Bundan sonra, galibi anlamak isterseniz, her iki dansözü de iyi gözleyin:

Hangisi saçlarını alagarson kestirirse bilin ki dayağı o yemiştir!

And!

İzmirde polisler, yakaladıkları muhabbet tellâllarına, bir daha kimseye kız-kadın satmayacaklarına, kiralamayacaklarına dair «and» içirmişler!

Bunların kendilerine vasıtalık ettikleri kadınlardan çoğunun okuması yazması olmadığı için «and»ın ne demek olduğunu bilmezler.

Bunu düşününce, polis zoruyla and içen muhabbet tellallarıyla o kadınlar arasında geçmiş olabilecek konuşmaları tasavvur ediyorum. Meselâ, kadınlardan birisi tellâla:

— «Hadi şekerim bana çabuk yağlı bir kaz bul; zira başım çok darda!» deyince, muhatabı:

— «Yapamam!» diyecek, ve kaşlarını ciddiyetle çatarak ilâve edecek:

— «Ben and içtim çünkü!»

Kadın isyanla çıkışacak:

— «Bak şunun yediği halta... Sana kim dedi, o zıkkımı işini göremiyecek kadar iç deye!»

Muhabbet tellâlı bilgiç bilgiç kasılacak:

— «Hadi hadi, bilmediğin işlere burnunu sokma... Benim «and» dediğim senin bildiğin içkilerden değildir!»

Kadın dudak bükerek:

— «Öyleyse ne vardı bilmediğimiz zıkkımları içecek? Buz gibi «arslan sütü» ne güne duruyordu? Yoksa rakı mı bulamadınız?»

Muhabbet tellâlı öfkelenerek:

— «Canım, dedik ya... Sen and içmenin ne demek olduğunu bilmezsin... Dilini tut, otur aşşağı!»

Ve kadın ciddiyetle cevap verecek:

— «Tatmadım ama, anlıyorum; pek sert bir içki olacak o and. Baksana, seni, işini göremiyecek kadar zom etmiş!..»

Ve arkasından da, yine aynı ciddiyetle ilâve edecek:

— «Bu sefer olmuş bir kerre. Fakat senden çok rica ederim: Bir daha ya hiç and içme, ya da, o zıkkımı, işimizi göremiyecek kadar fazla kaçırma! Zira maazallah, aksi takdirde, sen işsiz ben de yoksuz kalırım!»

Naci Sadullah